

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně **JUDr. L. B., správkyňe konkursní podstaty úpadce B. K.**, proti žalovanému **Finančnímu úřadu v Brno I**, se sídlem Brno, Příkop 25, v řízení **o kasační stížnosti Finančního úřadu Brno II**, se sídlem Brno, Cejl 113, proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2005, č. j. 30 Ca 377/2003 - 35,

t a k t o :

- I.** Návrh Finančního úřadu Brno I na záměnu účastníka řízení **s e o d m í t á .**
- II.** Kasační stížnost Finančního úřadu Brno II **s e o d m í t á .**
- III.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel Finanční úřad Brno II dne 3. 2. 2006 napadl kasační stížností označený rozsudek Krajského soudu v Brně, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Finančního úřadu Brno I ze dne 17. 9. 2003, č. j. 167281/03/288512/1964, a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Zrušeným rozhodnutím žalovaný nevyhověl reklamaci žalobkyně proti postupu správce daně, jímž úpadci nebyl vrácen přeplatek na dani, neboť byl započítán na jiné daňové nedoplatky.

Krajský soud ve zrušujícím rozhodnutí vycházel z judikatury Ústavního soudu stojící při řešení problematiky započtení daňových pohledávek za probíhajícího konkursu na preferenci ust. § 14 odst. 1 písm. i) zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání před ust. § 64 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen "daňový řád").

Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že rozsudek krajského soudu byl dne 20. 1. 2006 doručen Finančnímu úřadu Brno I, dne 31. 1. 2006 pak byl předán Finančnímu úřadu Brno II, který se stal místně příslušným správcem daně úpadce v důsledku jeho přesídlení na jinou adresu. Kasační stížnost podal z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť prohlášením konkursu se daňové řízení nepřerušuje a žalovaný postupoval v souladu s ust. § 59 odst. 6 daňového řádu. Vztah zákona o konkursu a vyrovnání a daňového řádu pak stěžovatel označil za nesprávně vyložený. Navrhl zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobkyně v písemném vyjádření ke kasační stížnosti namítla, že kasační stížnost nijak nevymezuje nesprávně posouzenou právní otázku, pouze polemizuje s judikaturou řešící

vztah státu a daňového subjektu v konkursním řízení. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost nevymezuje tvrzenou nezákonnost rozsudku krajského soudu, navrhl její zamítnutí.

Dne 10. 3. 2006 podal Finanční úřad Brno I krajskému sudu návrh na záměnu účastníků na straně žalovaného podle § 107a odst. 1 o. s. ř. V něm uvedl, že v průběhu soudního řízení došlo ke změně místní příslušnosti správce daně u daňového dlužníka B. K. (což dokládá), a to z Finančního úřadu Brno I na Finanční úřad Brno II. Navrhuje proto, aby na jeho místo do řízení vstoupil Finanční úřad Brno II, který již také podal kasační stížnost a který se záměnou účastníka vyslovil dopisem ze dne 16. 2. 2006 souhlas (dopis připojen).

Není pochyb o tom, že v průběhu řízení před krajským soudem (v r. 2004) došlo v důsledku přestěhování daňového subjektu ke změně místní příslušnosti správce daně. Správce daně, jehož rozhodnutí bylo k žalobě přezkoumáváno, si přitom této změny byl vědom, což je zřejmé z jeho rozhodnutí ze dne 29. 3. 2004, č. j. 78006/04/288901/8992 o omezení platnosti osvědčení o registraci. Není pochyb ani o tom, že původně byl místně příslušným správcem daně Finanční úřad Brno I a že místní příslušnost přešla na Finanční úřad Brno II.

Finanční úřad Brno I byl v řízení o žalobě žalovaným, a to nikoli proto, že byl místně příslušným správcem daně, ale proto, že byl orgánem, který vydal žalobou napadené rozhodnutí, a jeho věcí bylo, aby jeho správnost v soudním řízení obhájil. Podle § 69 s. ř. s. je žalovaným správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Krajský soud proto správně jednal s Finančním úřadem Brno I jako s účastníkem řízení, neboť ten byl orgánem, který takové rozhodnutí v daném případě vydal a jehož zákonnost posuzoval. Soudní řád správní počítá pouze s tím, že v průběhu řízení může dojít ke změně působnosti správního orgánu v důsledku zákonné úpravy působnosti, tedy k situaci, kdy správní orgán, který rozhodnutí vydal, již státní správu na tomto úseku nadále nevykonává a kdy jeho působnost přešla na orgán jiný. O takový případ se zde nejedná; předmětem řízení je rozhodnutí i nadále spadající do působnosti finančních úřadů, pouze došlo ke změně místní příslušnosti. Záměnu žalovaného v důsledku změny místní příslušnosti žalovaného soudní řád správní nepředpokládá. Stejně tak daňový řád v § 4 odst. 12 se změnou místní příslušnosti pouze spojuje postoupení spisového materiálu správci daně nově příslušnému; na postavení žalovaného v řízení probíhajícím proti správci daně, který vydal rozhodnutí, nemá daňový řád žádný vliv.

Žalovaný však podal návrh opřený o ust. § 107a odst. 1 o. s. ř. Občanský soudní řád (jeho část první a třetí) lze ve správním soudnictví přiměřeně užít podle § 64 s. ř. s. Ustanovení § 107a odst. 1 o. s. ř. má sloužit k odstranění překážek řízení, podat takový návrh může pouze žalobce nastala-li rozhodná právní skutečnost po zahájení řízení. Žalobce tedy může navrhnout, že na jeho místo nebo na místo žalovaného má v důsledku konkrétní právní skutečnosti nastoupit jiná osoba. Touto skutečností pak je míněna hmotněprávní univerzální nebo singulární sukcese práva nebo povinnosti. Možnost takového návrhu má oporu v tom, že ve sporném řízení je to žalobce, který určuje, čeho se na kom domáhá. Občanský soudní řád tedy nepředpokládá podání takového návrhu žalovaným, kromě toho, že takový návrh může být podán pouze do doby, než soud rozhodl ve věci samé. Přiměřenost užití občanského soudního řádu v soudním řízení správním je třeba vykládat tak, že v případě nedostatku právní úpravy se užije potřebné ustanovení občanského soudního řádu, podle něhož je řešení procesního problému možné. Tato přiměřenost však nemůže jít tak daleko, že procesní návrh spojený s určitým procesním postavením (stranou ve sporu) může být užit někým, kdo takové postavení nemá. Nerozhodné pak je i to, že podle občanského soudního řádu může být

podobný návrh uplatněn i v řízení odvolacím, neboť jeho úprava již vybočuje z mezí použitelnosti v soudním řízení správním.

V daném případě byl účastníkem řízení, a to žalovaným, před krajským soudem Finanční úřad Brno I, a toto řízení bylo pravomocně ukončeno. Kasační řízení je ovšem dalším řízením vyvolaným kasační stížností. V kasačním řízení se ale nemění postavení žalobce a žalovaného, pouze se rozhoduje o kasační stížnosti podané některým z účastníků či osobou zúčastněnou na řízení. Podá-li tedy žalovaný kasační stížnost, pak byť on je tím, kdo svým úkonem vyvolal kasační řízení, nemá v něm postavení žalobce. Navíc v daném případě to nebyl žalovaný, kdo podal kasační stížnost, ale správce daně, který v dosavadním řízení postavení účastníka vůbec neměl.

Za takové situace je ovšem návrh na záměnu účastníka návrhem podaným osobou zjevně neoprávněnou, a proto byl Nejvyšším správním soudem podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítnut.

Kasační stížnost byla podána Finančním úřadem Brno II, který v řízení před krajským soudem neměl postavení žalovaného. Kasační stížnost přitom podle § 102 s. ř. s. může podat jen účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení. Finanční úřad Brno II je osobou zjevně neoprávněnou k podání této kasační stížnosti, kterou proto Nejvyšší správní soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2006

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu